

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ

Ἡ εὐλογία καί ἡ χαρά τῆς τεκνογονίας.

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου.

Ἡ πανσεβάσμιος Ἑορτή τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου πληροῖ χαρᾶς καί εὐφροσύνης τά σύμπαντα καί ἀγαλλιάσεως τίς καρδίεσ μας, ἀφοῦ «ἡ παγκόσμιος χαρά», ἡ Παναγία μας δηλαδή, «ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννης τῶν Ἁγίων».

Ἡ προσευχή τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων ἐπί ἔτη πολλά, ἡ ὑπομονή τους καί ἡ θερμότητά τους πίστη πρός τόν Θεό ἀνοίξαν τοῦ οὐρανοῦ τίς πύλες καί ἡ Παντάνασσα καί Πανύμνητος Μαρία, ὡς καρπός εὐκλεῆς τῆς ἱερᾶς συζυγίας, ἐν καιρῷ γήρωσ, ἀνέτειλε στόν κόσμον.

Ἄν ἡ γέννηση ἐνός παιδιοῦ φέρη μεγάλη χαρά, πόσο μᾶλλον ἡ Γέννηση τῆς Πανάγνου καί Πανακηράτου Κόρης, ἡ ὁποία ἔλυσε τήν ἀράν τῆς Εὐσας καί ἔφερε στόν κόσμο τόν Θεόν ὡς ἄνθρωπο, γιά νά λυτρώσῃ τόν ἄνθρωπο καί νά τόν

ἀποκαταστήσῃ στήν ἀρχαία μακαριότητα, στόν Παράδεισο δηλαδή, στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἡ μεγάλη αὐτή Ἑορτή μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά ἀσχοληθοῦμε γιά λίγο μέ τό **θέμα τῆς τεκνογονίας**, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ μείζον ζήτημα, ιδιαίτερα σήμερα, γιά τήν Πατρίδα μας.

Ἀγαπητοί, ἕνας ἀπό τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νά γίνη συνδημιουργός τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπό τό ἱερό Μυστήριο τοῦ Γάμου, ὅπου ἡ Ἐκκλησία ἐνώνει τόν ἄνδρα καί τήν γυναῖκα καί εὐχεται νά ἀποκτήσουν εὐτεκνίαν (= πολυτεκνίαν)

καί καλλιτεκνίαν (= καλά παιδιά).

Μάλιστα μία ἐξόχως συγκινητική εὐχή, παρμένη ἀπό τόν ἱερό Ψαλμῶδό Δαβίδ, λέγει: «Καί ἴδοις τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου» (Ψαλμ. 127, 3).

Κάθε φορά πού λέγω τά λόγια αυτά συγκινοῦμαι, διότι μεταφέρομαι στήν θαυμάσια εικόνα, ὅπου συγκεντρωμένοι γύρω ἀπό τό ἴδιο τραπέζι γονεῖς καί παιδιά καί ἐγγόνια μετέχουν τῆς ἴδιας χαρᾶς καί μεγάλης εὐτυχίας.

Ὅσοι ζήσαμε τέτοιες στιγμές, ἀναπολοῦμε αὐτή τήν εὐτυχία καί μακαρίζομε ἐν εὐγνωμοσύνη τούς γεννήτορες μας καί τούς παπποῦδες καί γιαγιάδες μας, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔδωσαν αὐτές τίς ρίζες καί αὐτή τήν ἀνατροφή. Δέν ὑπάρχει ὠραιότερα εικόνα ἀπό αὐτή πού περιγράψαμε παρά πάνω.

Ἡ πραγματικότητα ὅμως στίς ἡμέρες μας, καί ὀμιλῶ γιά τά δικά μας, τά ἑλληνικά δεδομένα, εἶναι δυστυχῶς τελείως διαφορετική.

Ὁ θεσμός τῆς Οἰκογενείας, πού εἶναι ἡ ρίζα τῆς πνευματικῆς καί τῆς ἐν γένει κοινωνικῆς ζωῆς, διελύθη, ἀφοῦ προηγουμένως ἐσυκοφαντήθη ὡς ἀναχρονιστικός καί ἐκτυπήθη

ἀλύπητα. Χάθηκε ἡ συνοχή τῆς Οἰκογενείας καί ὡς ἐκ τούτου ἡ πραγματική εὐτυχία.

Τά ἀποτελέσματα εἶναι ἐξόχως ἀνησυχητικά καί ἄκρως λυπηρά. Ἡ προοπτική πλέον ἄλλαξε. Τά πράγματα τά μετροῦμε, ὄχι μέ γνώμονα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τό πνευματικό μας συμφέρον, ἀλλά μέ γνώμονα τήν πρόσκαιρη ἀπόλαυση, τήν πρόσκαιρη χαρά, τό βόλεμα, τήν ἀποφυγή ἀγῶνων καί θυσιῶν. Βαδίζομε χωρίς πίστη στό Θεό, χωρίς ὑπομονή καί ἐλπίδα.

Ἡ μεγάλη ὑπεύθυνη γιά αὐτή τήν κατάσταση, ἡ Πολιτεία, μέ τήν πολιτική πού ἐφήρμοσε τίς τελευταῖες δεκαετίες, ἀκούεται κάπου-κάπου μέ ἓνα ψεύτικο ἐνδιαφέρον νά μιλάη γιά πρόβλημα ὑπογεννητικότητος στήν Ἑλλάδα, γιά πρόβλημα δημογραφικό καί ἄλλα συναφῆ ζητήματα.

Ἡ κατάσταση εἶναι ἀληθῶς δραματική. Ἡ τελευταία ἀπογραφή

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΑΡΙΘ. ΕΝΤΥΠΟΥ: 001721.

Ἔτος 35ο, ἀρ. φύλλου 138. Ἀπρίλιος-Μάιος-Ἰούνιος 2013. — Τριμηνιαῖο δημοσιογραφικό ὄργανο τῆς «Πανελληνίας Ἐνώσεως Φίλων τῶν Πολυτέκνων» (Π.Ε.ΦΙ.Π.). — Ἀκαδημίας 78Α — 106 78 ΑΘΗΝΑ. ☎ 210-38.38.496, 210-38.22.586, FAX: 210-38.39.509.

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ: www.pefip.gr, e-mail: pefip@otenet.gr

Α.Φ.Μ.: 090047658, Α.Ο.Υ. Α΄ Ἀθηνῶν.

Ἰδιοκτῆτης: Π.Ε.ΦΙ.Π. — Ἐκδότης: Ἀντώνιος Ε. Ἀντωνίου, τ. Διευθ. Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς, Πρόεδρος Π.Ε.ΦΙ.Π. Ἡ Ε.Π.Ο. Συντάσσεται ἀπό Ἐπιτροπή. Διευθυντής Συντάξ.: Ἀγιορείτης Μοναχός Νικόδημος (Μπιλάλης, πτ. Θεολ.-Φιλολ.), Ἀντιπρόεδρος Π.Ε.ΦΙ.Π.
Ἐκτύπωση: «DIAMOND PRINT», Μάνδρα Ἀττικῆς. ☎ 210-55.52.250.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΗΣ Π.Ε.ΦΙ.Π.

- **ΕΘΝΙΚΗ** (Ἵποκατ/μα ὁδ. Σόλωνος 75) ἀριθμός **151/296047-89.**
- **ALPHA BANK-ΕΜΠΟΡΙΚΗ** (Κατ/μα ὁδ. Σοφοκλέους 11) ἀριθμός **18950804.**
- **ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΓΡΟΤΙΚΗ** (Κατ/μα ὁδ. Πανεπιστημίου 23) ἀριθμός **6002-010851-801.**
- **ALPHA BANK** (Κεντρικό, ὁδ. Σταδίου) ἀριθμός **101002002080906.**

ἔδειξε τὰ χάλια μας, ὡς Κράτους Ἑλληνικοῦ. Ὁ πληθυσμὸς γηρασμένος, τὰ χωριά μας ρημαγμένα, πολλά σχολεῖα ἔκλεισαν, τὰ Ἑλληνόπουλα σέ λίγο θά ἀποτελοῦν μειοψηφία μπροστά στήν πληθῦ τῶν παιδιῶν τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπό γονεῖς ἀλλοδαπούς, πού ἔχουν ἔλθει στήν Χώρα μας.

Τοῦτο τό λέγομε, χωρίς βεβαίως νά ἔχωμε κάτι μέ τούς ἀνθρώπους αὐτούς. Ἀντίθετα, τούς ἀγαπάμε καί ἐνδιαφερόμεθα ὡς Ἐκκλησία τὰ μέγιστα γι' αὐτούς καί τό ἀποδεικνύομε ἐν τοῖς πράγμασι. Ἀπλῶς ἐπισημαίνομε καυτές ἀλήθειες, προκειμένου κάποιοι νά ξυπνήσουν καί νά ἀντιληφθοῦν τό μέγεθος τῆς εὐθύνης τους ἔναντι τῆς Πατρίδος μας.

Αὐτή ἡ μείωση τοῦ πληθυσμοῦ ὀφείλεται:

1. Στήν ἀποφυγή-ἄρνηση τῶν νέων ἀνθρώπων νά ἔλθουν «εἰς Γάμου κοινωνίαν». Παλαιότερα ἐλάχιστοι ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παρέμεναν ἄγαμοι. Σέ κάθε χωριό μετροῦνταν στά δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρός. Τώρα ὅμως εἶναι ἡ πλειονοψηφία. Ὅσοι νέοι μένουν στά χωριά, παραμένουν ἄγαμοι, ἀφοῦ καμμιά κοπέλα δέν ἐπιθυμεῖ πλέον νά μένη σέ χωριό, ἔστω κι ἂν αὐτό εὐρίσκεται πλησίον πόλεως. Ὅσο γιά τίς πόλεις, καί ἐκεῖ τὰ πράγματα δέν εἶναι καλύτερα. Τά παιδιά μας συνηθίζουν στήν μοναξιά, ἡ ὁποία γίνεται ὁ τραγικός μόνιμος σύντροφος-ἐφιάλτης στήν ζωή τους. Τά χρόνια περνᾶνε καί ἡ ζωή τελειώνει, δυστυχῶς, ἄδοξα.

2. Στήν ἀποφυγή τεκνογονίας ἀπό τὰ νέα ζευγάρια, τὰ ὁποῖα

εἶτε δέν ἐπιθυμοῦν νά ἀποκτήσουν παιδιά, λόγῳ, ὅπως ἰσχυρίζονται, τῶν πολλῶν δυσκολιῶν, **εἶτε κάνουν ἓνα ἢ τό πολύ δύο τέκνα**, προφασιζόμενοι ὁμοίως τὰ πολλά προβλήματα πού μαστίζουν σήμερα τήν κοινωνία μας.

3. Στίς **πολλές ἐκτρώσεις**, οἱ ὁποῖες γίνονται στήν Χώρα μας. Ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀγέννητα παιδιά κάθε χρόνο σκοτώνονται στήν Πατρίδα μας. Εἶναι φρικτό, ὀδυνηρό, νά σκοτώνη ἡ ἴδια ἡ μάνα τό παιδί, τό σπλάγχχο της, τό ὠραιότερο δῶρο τοῦ Θεοῦ σέ μιᾶ γυναῖκα.

Ἄχ καί νά μποροῦσαν αὐτά τά δύστυχα πλάσματα νά μιλήσουν! Τί θά εἶχαν νά ποῦν στίς μητέρες τους! Τί θά ἔλεγαν στούς συνεργούς σ' αὐτούς τούς φόνους «γιατρούς», τούς ὁποῖους οὐδεὶς ἀνθρώπινος νόμος τιμωρεῖ; Καί τί θά ἀπαντοῦσαν αὐτές οἱ μαννάδες καί οἱ φονεῖς γιατροί, πού ἡ ζωή τους ὅλη εἶναι βουτηγμένη σέ αἷμα ἀθῶων παιδιῶν;

Ἄλλ' ὦ, τί λέγω; Θά ἔλθῃ ἡ φρικτή ὥρα, πού θά ἀπολογηθοῦν ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Κυρίου, καί τότε, φεῦ!, τί θά ἀπαντήσουν ἐνώπιον τῶν ἀθῶων, τῶν μυριάδων σφαγιασθέντων παιδιῶν;

4. Στήν ἀδιαφορία τῆς Πολιτείας γιά τήν Οἰκογένεια, γιά τὰ παιδιά, γιά τήν ἐργασία, γιά τούς πολυτέκνους, πού τούς ἔχει ἀφήσει ἐν πολλοῖς ἀβοήθητους, ἀνυπεράσπιστους, καί πού σπανίως —καί τότε γιά τὰ μάτια τοῦ κόσμου, κατά τό κοινῶς λεγόμενο— ἔσκυψε γιά νά ἀντιμετωπίσῃ τὰ προβλήματα τους. Ἀντί νά ἀνακουφίξῃ,

φορολογεί, αντί να βοηθά, κωφεύει και άδιαφορεί.

Κάθε φορά που συζητώ με νέους ανθρώπους ή με «ύπευθύνους» της Πολιτείας ταγούς, θέτω αυτά τα ζητήματα και έχω εύκαιρες τīs απαντήσεις στις όποιες ένστάσεις τους.

Άδελφοί μου, κλείνοντας αυτή μου τήν αναφορά σημειώνω τά εξής: Μας λείπει ή έμπιστοσύνη, ή πίστη στον Θεό. Κτίζουμε, έν πολλοίς, τήν ζωή μας χωρίς τόν λίθο τόν άσειστο, τόν άκρογωνιαίο, «ός έστιν Ίησους Χριστός».

Έτσι περιμένουμε πότε θά έχωμε χρήματα, για να αποκτήσωμε παιδί, και πότε θά αγοράσωμε μεγαλύτερο σπίτι, για να αναπτύξωμε τήν οικογένειά μας. Όμως στερούμεθα τής χαράς να βέπωμε τά άγγελούδια γύρω μας. Καί σās έρωτώ:

Περνούσαν καλύτερα σέ παλαιότερες έποχές οι άνθρωποι; Θά υπήρχε Ελλάδα, άν δέν έκαναν παιδιά στά τετρακόσια χρόνια τής τουρκικής σκλαβιάς; Ανατρεξάτε έπίσης στήν ιστορία, για να διαπιστώσετε πόσα παιδιά έκαναν οι Έλληνες κατά τήν διάρκεια τών μαύρων χρόνων τής Κατοχής, και συγκρίνατε μέ τήν σημερινή κατάσταση.

Δέν άγνοώ τīs δυσκολίες, και μή σπεύσετε να μέ κατηγορήσετε ως αίθεροβάμονα. Ζώ τήν πραγματικότητα και πονάω πολύ γι' αυτό τόν τόπο, γι' αυτή τήν δύστυχη Πατρίδα, που χάνεται ήμερα μέ τήν ήμερα, που μαραζώνει και γερνάει.

Έλπίδα θέλω, ως Έπίσκοπος, να σās δώσω. Δύναμη θέλω να σās έμπνεύσω, που πηγάζει από τήν θέα του προσώπου του Θεού, ό όποιος

λέγει, «ούτε μή σε άνω ούτε μή σε έγκαταλίπω» (πρβλ. Δευτ. 31, 6). Για τήν Οικογένεια κλαίω, που διαλύεται, για τά παιδιά μας θρηνώ, που ζούν και πεθαίνουν στήν μοναξιά, και αυτό δέν τούς ταιριάζει.

Τόν κώδωνα του κινδύνου κρούω, κατά χρέος, μήπως και ξυπνήσουν οι άρχοντες αυτού του τόπου και άποφασίσουν να σκεφθούν και να ενεργήσουν έλληνικά, μέ βάση τό καλώς έννοούμενο συμφέρον τής Πατρίδος μας.

Άς ιδούν τά άποτελέσματα του μέτρου, τό όποιο έλαβε ή Έκκλησία ήδη έπί μακαριστου Άρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, για τήν έπιχορήγηση του τρίτου τέκνου τών Χριστιανικών Οικογενειών τής Θράκης, και τό όποιο συνεχίζεται και έπί του νυν Άρχιεπισκόπου Μακαριωτάτου Ίερωνύμου Β', και άς παραδειγματισθούν και άς σταματήσουν να σφυρίζουν άδιάφορα, προφασιζόμενοι «προφάσεις έν άμαρτίαις». Ουδέποτε ή Έλληνική Πολιτεία κατά τīs τελευταίες δεκαετίες ένδιαφέρθηκε σοβαρά γι' αυτό τό ζήτημα.

Άς αναλάβωμε όλοι μας τīs ευθύνες μας γι' αυτό τόν τόπο και τά παιδιά του.

Η Ελλάδα, ή Πατρίδα μας, σύντομα θά μās δικάση και θά μās καταδικάση για τήν άδιαφορία μας, τήν όλιγωρία μας και τήν άπραξία μας μπροστά στά μέγιστα πνευματικά και μείζονος σημασίας έθνικά θέματα, τά όποια μαστίζουν τήν Χώρα μας, ανάμεσα στά όποια και τό συγκεκριμένο ζήτημα.

Ο Μητροπολίτης Πατρών
Χρυσόστομος

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΣΤΕ ΤΟ ΚΑΙ Σ' ΑΛΛΟΥΣ